

derne, der selv efter Højres Nationaløkonomers Udtalelser ere de af vore Medborgere, som maa slide forholdsvis haardst for at fylde Penge i Statskassen, vilde sikkert nok mene, at de 240,000 Kr. kunde finde en Anvendelse, som ogsaa maatte kunne tiltale selve Kongehuset mere end Bevillingen til de 2 Prinsesser. Thi det mener jeg dog, at leve vi under en konstitutionel Statsform, hvor man taler om et Tillidsforhold mellem Konge og Folk, vil det næppe være den Maade, hvorpaa Kongehuset erhverver sig Befolkningens Taknemmelighed, at man yder et Bidrag af 240,000 Kr. til nødlidende Prinsesser. Det hedder jo i vor gamle Sang: „Klerken raaber i Manillas Rønner, Danmark er et lidet fattigt Land“. Jeg tror ikke, at vi anerkende, at Danmark egentlig er fattigt, men jeg tror, at vi ere enige om, at Fordelingen af den Rigdom, vi have erhvervet os, er højst ulige, og der er vist flere end Socialdemokraterne, som ikke sympatisere med Tanken om at bevilge yderligere til Kongehuset end de ret betydelige Summer, som allerede ere bevilgede, og over for hvilke Venstre for sit Vedkommende har strakt sig meget vidt. Jeg mener derfor, at en yderligere Strækken sig videre vilde være daarlig paa sin Plads. Dertil kommer, at de unge Prinsessers Forældre utvivlsomt maa siges at være velstillede nok til at kunne sikre dem et anstændigt Underhold. Dette Lovforslag, der antagelig ogsaa denne Gang vil forsvinde i et Udvalg og maaske næppe kommer tilbage igen derfra, viser imidlertid, at Regeringen har en vis Taalmodighed, idet den stadig fremsætter Lovforslaget igen. Jeg har den Opfattelse, at Tinget ikke hos Regeringen bør vække Forventninger, som ikke kunne opfyldes, og jeg anbefaler derfor, at dette Lovforslag ikke kommer frem til videre Behandling i dette Ting.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2091 fg.)

Sagen sattes under Forhandling.

Meyer: Det før behandlede Lovforslag drejede sig om en Statsbevilling til Prinsesser; det her foreliggende Lovforslag drejer sig om at tage, om jeg saa maa sige, fra Samfundets mindre bemidlede. Der kræves jo i det foreliggende Lovforslag en Afgift af 1 Kr. pr. Pot absolut Alkohol, d. v. s., at Detailprisen for Brændevin af 8 Graders Styrke gaar op fra 38 til 76 Øre. De Beregninger, der ere anstillede med Hensyn til Skattens Virkning, gaar ud paa, at Forbruget sandsynligvis vil gaa ned til det halve. Jeg tror, at denne Beregning ikke vil holde Stik, og har i saa Henseende fundet Støtte hos tidligere Højremedlemmer af dette Ting. Jeg tror, at man næppe tør gaa ud fra, at Forbruget vil synke med mere end en Tredjedel, og det Beløb, Staten vil indvinde ved Brændevinsskatten, vil saaledes blive mindst en halv Snes Millioner Kr. Denne Gang søger man ved Forelæggelsen af Lovforslaget først at faa Folketingets Mening at vide vedrørende dets Stilling til en eventuel Gennemførelse af Brændevinsskatten i den af Regeringen foreslaaede Form. Man har ikke knyttet den til Lovforslaget om Toldafgifterne og Skattereformen, medens det jo er Højres gamle Standpunkt, at skal Befolkningen have Nedsættelse i Told, og skal der finde en Skattereform Sted, som kommer til at ramme dem, som tidligere have holdt sig fri for Skat, og gavne dem, som mene at lide for haardt under Skatter, maa en Brændevinsskat følge med. Det vil med andre Ord sige, at der skal paalægges den store Del af Befolkningen, de brede Lag, en ny indirekte Skat, og dette Standpunkt har Regeringen aabenbart fastholdt til Trods for den Modstand, som tidligere er vist derimod, idet man vistnok fra Højres Side mener, at Brændevinsskatten er af absolut Nødvendighed, naar man vil have Lettelse paa de før nævnte Omraader. Jeg tror imidlertid, at Tinget vil fastholde sin Modstand mod denne indirekte Skat og med god Grund. Der var et Venstreblad, der for et Par Aar tilbage skrev, at Brændevins-